

Η εποχή του Σιδηρο-Σιδήρου

Από τον Κυρίαρχο Μεγάλο Γενικό Ιεροφάντη, Κυρίαρχο Μεγάλο Διδάσκαλο
Roberto Randellini

33° 90° 97°

Η προοδευτικά αδυσώπητη φθορά των αρχών και αξιών των συνδεδεμένων με την Παράδοση, όπως π.χ. η τιμή, το καθήκον, η υπευθυνότητα, η αποφασιστικότητα, ο σεβασμός του εαυτού μας και του πλησίον καθώς και της Φύσης σε όλες της τις εκδηλώσεις, φέρει την ανθρωπότητα στα όρια του αφανισμού της. Η χωρίς τέλος άβυσσος, η καταστροφή του πλανήτη, το χάος και η σύγχυση είναι προ των πυλών. Δεν πρόκειται δυστυχώς για μία αποκαλυπτική οπτική, αλλά για μία συνειδητοποίηση πολύ ρεαλιστική και όλο πιο επίκαιρη.

Αυτός ο πολιτισμός, υπολειπόμενος μίας πνευματικής οπτικής, μίας οπτικής παραδοσιακής και ανάλογης της εποχής της ελίτ των Βασιλέων-Ιερέων, σκλαβωμένος στον Μαμωνά, έχει μετρημένες της ημέρες του.

Προ της φαινομενικής δημιουργίας, το Απόλυτο δημιούργησε του Κυρίου του Χρόνου και του Χώρου. Δύο όντα των οποίων το όνομα ήταν ακατανόμαστο. Αυτοί οι Κύριοι της ψευδαισθησης έδωσαν ζωή στον κόσμο των φαινομένων, της ακατάπαυστης ύπαρξής μας, με σκοπό να τον ελέγξουν.

Κυρίως στον Κύριο του Χρόνου χορηγήθηκε το δικαίωμα να χρησιμοποιήσει την ξεγελαστική και ψευδαισθητική του τέχνη για δέκα εποχές.

Οι Διδάσκαλοι του παρελθόντος, τις καθόρισαν ως εξής:

- Εποχή του Χρυσο-Χρυσού
- Εποχή του Χρυσο-Αργύρου
- Εποχή του Αργυρο-Αργύρου
- Εποχή του Χρυσο-Χαλκού
- Εποχή του Αργυρο-Χαλκού
- Εποχή του Χαλκο-Χαλκού
- Εποχή του Χρυσο-Σιδήρου
- Εποχή του Αργυρο-Σιδήρου
- Εποχή του Χαλκο-Σιδήρου
- Εποχή του Σιδηρο-Σιδήρου

Σε κάθε μία από αυτές, εκδηλώθηκε ένας Κύριος, Διδάσκαλος τέλειας Γνώσης και Σοφίας.

Υφίσταται, επομένως πάντοτε, σε κάθε τόπο και κάθε χρόνο, μερικές φορές αμυδρά, το Φως της Γνώσης της ενωμένης σε εκείνην της Αγάπης, και σε αυτήν οφείλουν να παραμείνουν πνευματικά και να είναι ιδεωδώς συνδεδεμένες οι μικρές Μηητικές ομάδες που υπάρχουν ακόμη, σε αναμονή αυτών που θα ξεσκεπάσουν το πέπλο της ψευδαισθησης των ακατανόμαστων Κυρίων του Χώρου και του Χρόνου.

Διατηρώντας τους ρυθμούς, τους χρόνους και τους χώρους και κυρίως τα αποτελέσματα αυτών των ψευδαισθήσεων, μπορούμε να συμπεράνουμε ότι βρισκόμαστε ολοκληρωτικά στην εποχή του Σιδηρο-Σιδήρου.

Το πλέον ανησυχητικό και ενοχλητικό σημείο είναι αυτό της πλήρους αντιστροφής των Παραδοσιακών αξιών. Τα πάντα έχουν γυρίσει κατά 180°. Όλα αξιολογούνται τεχνολογικά και επιστημονικά, προσπαθώντας να αντικαταστήσουμε το Θεό και να εγγυηθούμε απαντήσεις σε όλα.

Σκεπτόμενος έτσι ο νέος άνθρωπος, απομακρύνεται από τον ίδιο του τον εαυτό με κατεύθυνση τη σκιά, τη φυλακή των ψυχών που απώλεσαν το σεβασμό προς τον εαυτόν τους και τους ομοίους τους. Τί είναι αυτό που διαφοροποιεί τον νέο από τον προηγούμενο άνθρωπο; Απάντηση: Η τέχνη της απάτης και της πλάνης σκέψης και δράσης.

Ο νέος άνθρωπος, για να προσεγγίσει την ικανοποίηση των αναγκών του είναι διατεθειμένος να κάνει τα πάντα, ακόμη και να μετασηματισθεί σε κακοποιό, να προδώσει τον Διδάσκαλό του, τους γονείς του, το σύντροφό του, τα παιδιά του. Ο νέος άνθρωπος θέλει να παρουσιάζεται ως καλός, ενώ είναι μόνον φίλος του καλού, θέλει να παρουσιάζεται δίκαιος αλλά είναι μόνο υποκριτής, θέλει να παρουσιάζεται ως σοφός αλλά είναι απλά καλός ηθοποιός ο οποίος στο τέλος της παράστασης πρέπει να εγκαταλείψει το προσωπίο κάτω από το οποίο κρυβόταν. Το λάθος βρίσκεται στην ίδια τη θεατρική παράσταση, στην ανάληψη ενός ρόλου που δεν είναι δικός του.

Η προδοσία γεννάται από μία ακάθαρτη φωτιά, από μία επιθυμία που μας φέρει πίσω από τις ανθρώπινες σκουριές της επιθυμίας ισχύος. Γεννάται και μετασηματίζεται σε ορμητικό ρεύμα που δεν βλέπει τίποτα και τσακίζει τα πάντα.

Ο νέος άνθρωπος προσδιορίζεται και από την επικοινωνιακή του συνήθεια που διακρίνεται από ένα συστηματικό ξεγέλασμα της αλήθειας, διαμέσου της αδίστακτης χρήσης των μέσων που μας προσφέρει η σημερινή εποχή. Η Αρχή του Κακού είναι που δρά σχεδόν ανενόχλητη, που επικολλάται στο εγώ των αδυναμιών, που επηρεάζει αρνητικά το νου, που συγχέει τις σκέψεις... αλλά που πάνω απ'όλα που προκαλεί αντιστροφή της Αλήθειας! Η Αρχή του κακού τείνει πάντοτε να καταστρέφει. Παρατηρείστε την και θα δείτε ότι οι κρίσεις της είναι πάντοτε αποφάσεις θανάτου!

Ο Κύριος του Χάους, σε αυτήν την δυστυχή εποχή του Σιδηρο-Σιδήρου, προσεγγίζεται και με τη Μαγεία (ως παρακλητική πρακτική που απελευθερώνει ανεξέλεγκτα πνεύματα που έρχονται να διογκώσουν το εγώ των αδυναμιών και των αμαρτιών), εξαπατώντας τον άνθρωπο ότι δύνανται να τον κάνουν να κατακτήσει κίβδηλες δυνάμεις, γινόμενος σκλαβος φαντασμάτων.

Στόχος της Μύησης είναι να αναγνωρίσουμε και να καταστρέψουμε τις σκές και τους υπαινιγμούς που γεννώνται από την Αρχή του Κακού, χωρίς να περιοριζόμαστε από το Χώρο και το Χρόνο, ανερχόμενοι τη μυστική κλίμακα η οποία από την εποχή του Σιδηρο-Σιδήρου μας πηγαίνει στην εποχή του Χρυσό-Χρυσού.

Εξωτερικά θα ακολουθήσουμε το ρεύμα, εσωτερικά θα ακολουθήσουμε τη Θέλησή μας, μοναδική δύναμη την οποία η Αρχή του Κακού δεν δύναται να αντιμετωπίσει. Η Θέλησή μας, ενωμένη με την προσευχή την απευθυνόμενη κατευθείαν στο Θεό θα βρεί σύμμαχη τη

Θεία Πρόνοια. Γύρω μας θα πυκνώσουν οι στρατοί του Καλού σε Δόξα του Υπέρτατου Κτίστη Των Κόσμων, για την τελική νίκη και την απελευθέρωση του ανθρώπου!

Με το Γνώμονα, θα ανέλθουμε τις βαθμίδες, μαχόμενοι τις ψευδαισθήσεις και τους εχθρούς τους γεννημένους από το μίσος, την άγνοια, τη ζηλοτυπία... με λίγα λόγια από όλα αυτά που είναι μέσα μας με παραπλανητική μορφή.

Οι Τιτάνες στο καθεστώς ακαθαρσίας τους, υπολειπόμενοι από αυτό που στην Παράδοση αποκαλείται Πνευματική Ρώμη, αναζητούν πάντοτε να αντικαταστήσουν τη θεότητα αλλά και όποιον άξια την υπηρετεί. Ο μύθος μας διδάσκει ότι οι προσπάθειές τους, φτωχές και ανεπαρκείς, δεν θα κάνουν τίποτε άλλο από το να γεννήσουν «μορφώματα» με τη μορφή σκέψεων, ενεργειών που τελικά θα επιστρέψουν εναντίον τους, σε δόξα της επανόδου στην αρχέτυπη και αυθεντική καθαρότητα.

Σε κάθε άνθρωπο υπάρχει μία θεία σπίθα που τον καθόρισε και τον δημιούργησε. Αυτή δύναται πάντοτε να απολαμβάνει τον σεβασμό μας.

Ο άνθρωπος μπορεί να τίθεται πάντοτε στην κρίση των ομοίων του και να πληρώνει τα λάθη του ενώπιον των εγκόσμιων νόμων, αλλά δεν δύναται ποτέ να στερηθεί της πνευματικής του αξίας. Είμαστε όλοι παιδιά του Θεού, και σε Αυτόν οφείλουμε να επανέλθουμε! Η Μύηση διδάσκει και αυτή την οντολογικού και ανώτερου χαρακτήρα Αλήθεια, την τρομερή και συγχρόνως μεγαλειώδη.

Οι αυταπάτες θα γεννήσουν αυταπάτες. Από το Χρόνο και το Χώρο γεννάνται, δημιουργείται και αναπτύσσεται η μεγαλύτερη από όλες τις αυταπάτες: Εκείνη του Θανάτου! Κάθε ανανδρία κάθε φόβος και κάθε ανεπάρκεια βρίσκουν σε αυτήν τις πιο βαθιές τους ρίζες.

Ας διαλογισθούμε, ας προσευχηθούμε και ας ατενίσουμε το μεγαλείο και το έλεος του Θεού που βρίσκεται γύρω μας αλλά κυρίως μέσα μας. Αυτός μας προσφέρει πάντοτε την οδό της λύτρωσης και της επανενσωμάτωσης μέσω του Επανορθωτή Του, στο πρόσωπο του Κυρίου κάθε εποχής.

12/2014